

Đề thi:

Đề thi

I. ĐỌC HIỂU (3 điểm)

Đọc văn bản sau và trả lời câu hỏi:

NỤ CƯỜI PHÊ PHÁN

Dịp đó Bác đi công tác xa một tháng. Lớp trẻ chúng tôi như lũ học trò lợi dụng lúc vắng thầy để xả hơi tí chút. Trong những buổi tập, anh em chúng tôi thường tự "co giãn", "bớt xén" thời gian. Có những buổi "lỡ quên" tập luyện. Đến bữa được tin Bác đi công tác sắp về nhà, anh em chúng tôi bám nhau ra bãi tập lay chân đào xới cật lực để cho ra cái điều là lúc nào chúng tôi cũng nghiêm túc với nhiệm vụ. Bạn đọc thông cảm cho, dẫu sao lúc ấy chúng tôi đang ở lứa tuổi 20 "ăn không no, lo không đến". Sau khi thấy bãi tập đã nhào nhuyển như mảnh ruộng đã cày sâu, bừa kỹ, chúng tôi an tâm chờ đón Bác về. Nhưng "hàng giả" thì sao được như "hàng thật"! Vì bên lề bãi tập còn những chỗ "rêu phong dấu giày" mà chúng tôi không để ý.

Bữa sau, khi Bác đi ngang qua chỗ chúng tôi "hăng hái" tập luyện, tôi bỗng thấy Bác mỉm cười. Nhìn theo hướng Bác nhìn, chúng tôi nhanh chóng phát hiện ra chỗ "rêu phong dấu giày" đó. Nụ cười của Bác thì quá đổi hồn hậu nhưng anh em chúng tôi thì rất băn khoăn. Sau đó, chúng tôi tìm dịp để "tự thú" với Bác, Bác chỉ cười và nhắc nhẹ chúng tôi:

- Việc rèn luyện là phải tự mình thường xuyên và tự giác hơn.

(Trích Kể chuyện Bác Hồ, NXB Văn học, 2015)

- a) Văn bản trên thuộc kiểu văn bản nào (thuyết minh, tự sự, nghị luận, hành chính - công vụ)?
- b) Chỉ ra phương tiện liên kết và phép liên kết câu và nêu tác dụng chung của chúng trong đoạn sau: Sau khi thấy bãi tập đã nhào nhuyển như mảnh ruộng đã cày sâu, bừa kỹ, chúng tôi an tâm chờ đón Bác về. Nhưng "hàng giả" thì sao được như "hàng thật"! Vì bên lề bãi tập còn những chỗ "rêu phong dấu giày" mà chúng tôi không để ý.
- c) Trong văn bản trên, có nhiều từ ngữ được đặt trong dấu ngoặc kép. Anh/chị hãy giải thích nghĩa của từ "lỡ quên" và cụm từ "rêu phong dấu giày" (lưu ý là đặt trong văn cảnh của nó). Từ đó, nhận xét về cách dùng từ của tác giả?
- d) Bài học rút ra từ câu chuyện trên?

II. LÀM VĂN (7 điểm)

Câu 1: (2 điểm) Từ câu chuyện kể về Bác ở trên, anh/chị hãy viết một đoạn văn (độ dài 200 chữ), suy nghĩ về đức tính trung thực của con người trong cuộc sống ngày nay.

Câu 2: (5 điểm) Mượn lời nói với con, Y Phương gợi về cội nguồn sinh dưỡng của mỗi con người, gợi về sức sống mạnh mẽ, bền bỉ của quê hương mình. Anh/chị hãy phân tích bài thơ Nói với con của Y Phương để làm rõ ý kiến trên.

Văn bản

NÓI VỚI CON

*Chân phải bước tới cha
Chân trái bước tới mẹ
Một bước chạm tiếng nói
Hai bước tới tiếng cười
Người đồng mình yêu lắm con ơi
Đan lờ cài nan hoa
Vách nhà ken câu hát
Rừng cho hoa
Con đường cho những tấm lòng
Cha mẹ mãi nhớ về ngày cưới
Ngày đầu tiên đẹp nhất trên đời.*

*Người đồng mình thương lắm con ơi
Cao đo nỗi buồn
Xa nuôi chí lớn
Dẫu làm sao thì cha vẫn muốn
Sống trên đá không chê đá gập ghềnh
Sống trong thung không chê thung nghèo đói
Sống như sông như suối
Lên thác xuống ghềnh
Không lo cực nhọc
Người đồng mình thô sơ da thịt
Chẳng mấy ai nhỏ bé đâu con
Người đồng mình tự đục đá kê cao quê hương
Còn quê hương thì làm phong tục
Con ơi tuy thô sơ da thịt
Lên đường
Không bao giờ nhỏ bé được
Nghe con.*

(Ngữ văn 9, tập 2, NXB Giáo dục, 2006)

-----HẾT-----